

מִהָרְרֵי זְמָרִים: ט לַבִּבְתַּי אֲזוּתֵי כָּלָה לַבִּבְתַּי (באזוד)
בְּאֲזוּת מֵעֵינֶיךָ בְּאֲזוּד עֵנֶךָ מִצְוֹרֶיךָ: י מָה יָפוּ דְרִיךְ אֲזוּתֵי
כָּלָה מָה טָבוּ דְרִיךְ מִיַּיִן וְרִיזוֹ שְׂמֵנֶיךָ מִכָּל בְּשָׂמִים: יא
נָפֶת תִּטְפֹּנָה שְׂפֹתֶיךָ כָּלָה דָּבֵשׁ וְזָלַב תַּזוּת לְשׁוֹנֶיךָ וְרִיזוֹ
שְׁלֹמֹתֶיךָ כְּרִיזוֹ לְבָנוֹן: יב גֵּן זָעוּל אֲזוּתֵי כָּלָה גֵּל זָעוּל מֵעֵינֶיךָ
זוֹתוֹם: יג שְׁלֹזֶיךָ פְּרִדָּס רְמוֹנִים עִם פְּרֵי מְגָדִים כְּפָרִים עִם

זהר שיר השירים

ולחפור, כך ישראל, זהו שכתוב (ישעי' ח')
כי כרם ה' צבאות בית ישראל, וכתוב
ויעזקהו ויסקלהו וגו' (ב-ד).

העוסקים בתורה במעונות בתי מדרשות
ובתי כנסיות, שהם אריות ונמרים בתורה.
(ב-ה:)

זיווג בקדושת המחשבה

גן נעול אחותי כלה גל נעול מעין
חתום. זכאי הוא מי שמעלה אמונת הקדוש
ברוך הוא שהיא שכינתו כלולה מעשרה
מאמרות במחשבה אחת ברצון אחד בלי
ערבוב כלל, כי כל ספירה וספירה נמיעות
בה, והיא הגן שכל הספירות הן אחד בה,
וכל אחת עושה בה פרי למינו^{קפ} היא המין
שכל ספירה וספירה אין מוציאה ממונה
זרעים לחוץ, וכך צריך להיות האדם שלא
יוציא זרע לחוץ מבת זוגו, שהיא המין שלו
והיחוד שלו, ובאותה שעה שצריך האדם
לייחד קודשא בריך הוא בשכינתיה, צריך
להפשיט ממנו כל מחשבות זרות שהן
קליפות, שנאמר בהן (משלי יט) רבות
מחשבות בלב איש, ולהעלות השכינה אליו
במחשבה אחת, זהו שכתוב ועצת ה' היא
תקום, כדמיון שהאדם מתיחד עם בת זוגו
ופושט בגדיו להיות עמה אחד, כמו שכתוב

מדת החסד מבטל מדת הדין

גן נעול אחותי כלה גל נעול מעין
חתום. אמר רבי יהודה גן נעול, שהכל
נסתם בו, שהכל נכלל בו, גל נעול, שהנהר
ההוא שנמשך ויוצא נכנס בו ונכלל ואינו
מוציא^{קנ} ונקפאים המים בו ועומדים, מה
הטעם, לפי שרוח צפון מנשב באותן המים
ונקפאו, ואין יוצאים לחוץ עד שנעשין
קרה, ולולי הצד של דרום שמנפץ תוקפו
של אותו הקרה לא היו יוצאים ממנו המים
לעולם: (א-לב:)

ישראל הם כמו כרם

רבי יוסי אמר גן נעול, זו כנסת ישראל
שהיא גן נעול, שאמר רבי אלעזר מה הגן
הזה נצרך לשמור לעדור להקשות ולזמור,
אף כך כנסת ישראל נצרכת לשמור לעדור
להקשות ולזמור, ונקראת גן ונקראת כרם,
מה הכרם הזה נצרך לעדור להקשות לזמור

זיו הזהר

קשה שגובר בה, עד שצד הדרום היינו מדת חסד בא ומבטל הדין.
קפ. פירוש שכל ספירה משפיע בה שפע אחרת כפי מדתה.

קנט. נהר דנגיד ונפיק זה ספירת היסוד המביא השפע למדת
המלכות, ולפעמים נעשית המלכות גן נעול ומעין חתום שנקפא
בה השפע ואינה משפעת למטה מחמת רוח צפון היינו מדת הדין